

[Arne Larsen.]

henvist til at modtage understøttelse fra arbejdsløhedskasserne. Jeg kan ikke se, at det på nogen måde kan stride mod arbejdsløhedskassernes bestemmelser. At folkene ikke er til rådighed for det øvrige arbejdsmarked, synes jeg er et problem, som man skulle prøve på at løse i arbejdsløhedsloven og ikke i ferieloven. Derfor må vi skarpt afvise denne bestemmelse, og vi har stillet ændringsforslag om, at det udgår.

De øvrige ændringsforslag, som er stillet af udvalget eller af arbejdsministeren og tiltrådt af udvalget, står mere eller mindre i relation til mæglingsforslagets bestemmelser, så dem kan vi tiltræde.

Vi er også meget tilfredse med, at der er kommet et ændringsforslag, nr. 6, som giver værnepligtige ret til at få 4 ugers ferie, uanset at de ikke har været beskæftiget, og uanset at de ikke har optjent ferieret. Det er i fuldstændig overensstemmelse med det ændringsforslag, som vi har stillet, hvorefter retten til at holde ferie ikke bør være betinget af beskæftigelsen i det forudgående kalenderår, optjeningsåret, men at der, uanset hvor meget man har optjent, skal være ret til at holde ferie. Der er masser af unge under uddannelse, som kommer til at stå med det problem, at de efter endt uddannelse ikke har mulighed for at holde ferie. Der er andre, som har været syge, og hvis sygdom ikke giver ret til løn under ferie, som kunne have både behov for og lyst til at holde 4 ugers ferie. Folk, der har været ramt af arbejdsløshed, og mange andre kategorier kunne have denne ret behov, og derfor har vi stillet dette ændringsforslag.

I Norge har man en sådan bestemmelse i lovgivningen, og hr. Jens Frandsen henviste til bilaget, som ledsager betænkningen. Her slås det tydeligt fast, at der i og for sig er et behov herfor, men at det måske i øjeblikket løses på den måde, at der træffes en masse frivillige aftaler mellem arbejdsgiverne og de enkelte lønmodtagere om, at de kan holde ferie ud over den tid, de har optjent. Vi mener, det er rigtigst og bedst, at der står i loven, at man har en sådan ret, uanset om man har optjent 24 dages ferie, og jeg må på det varmeste anbefale socialistisk folkepartis ændringsforslag.

De af hr. Sigsgaard og hr. Kjær Rasmus-

sen stillede ændringsforslag, som går ud på, at unge skal have 5 ugers ferie, og at lønmodtagere med særlig sundhedsfarligt arbejde skal have ret til 6 ugers ferie, synes vi der er megen rimelighed i, og vil derfor stemme for disse ændringsforslag.

Fru Hanne Reintoft har stillet et par ændringsforslag, som stort set går på, at feriegodtgørelsen bør forhøjes fra 9½ pct. til 12½ pct., og at disse bestemmelser skal tilbageregnes til 1. januar 1971, altså en lovgivning med tilbagevirkende kraft. Vi må have visse betænkeligheder ved at gennemføre disse ændringsforslag. Jeg har megen sympati for, at ferielovens bestemmelser om, hvor stor en feriegodtgørelse man skal have, forbedres; men sagen er den, at Landsorganisationen i denne overenskomst-situation stillede krav om 10 pct.s feriegodtgørelse. Det var et krav, som var stillet for år tilbage, og i overensstemmelse hermed har også socialistisk folkeparti her i folketinget fremsat forslag om en 10 pct.s feriegodtgørelse og 4 ugers ferie. Jeg finder det betænkeligt, efter at et mæglingsforslag er blevet stillet, og efter at det er blevet vedtaget af begge parter, da at gennemføre en bestemmelse som den, fru Hanne Reintoft foreslår, og derfor vil vi undlade at stemme om disse ændringsforslag.

Kjær Rasmussen: Et mindretal i udvalget har stillet nogle ændringsforslag, som VS er i stand til at stemme for. Jeg skal afstå fra at gennemgå forslagene for sjette gang her i dag; jeg regner med, at det bølgende menneskehav her i salen har forstået, hvad sagen drejer sig om.

Derudover har fru Hanne Reintoft stillet nogle ændringsforslag uden for betænkningen. Vi er ganske enige med fru Hanne Reintoft, når hun hævder, at de foreslåede procent-satser kun giver dækning for leveomkostningerne. Det er fuldstændig rigtigt, at der ikke bliver penge tilovers til den rejse, man måske gerne ville foretage, eller til det ophold i et andet miljø, som man gerne ville have. VS kan derfor stemme for, at procent-satsen høves med 3 som foreslået af fru Hanne Reintoft. Hendes forslag om, at loven gives tilbagevirkende kraft, er straks noget mere tvivlsomt — ikke fordi det ikke er rigtigt i det aktuelle tilfælde, men fordi lovgivning